

aadalen, og følger denne til Ny Mølle. — At der ikke kan være Tale om at følge Gudenaadalen i dens hele Længde, ligger allerede deri, at der tales om Sidebaner til Horsens, endogfaa fra Underup. Det er denne Linie, jeg vilde have valgt, dersom jeg skulde have afgjort Sagen uden at komme til Rigsdagen, og det er det, der ogsaa nu vil skee, dersom det foreliggende Lovforslag forkastes eller der her tages en Beslutning, der er det Samme som en Forkastelse. Grunden, hvorfor jeg imidlertid har henvendt mig til Rigsdagen, er den, at det fremgik af de anstillede Undersøgelser, at der kunde være Spørgsmaal om to andre Veie — ikke for at komme bort fra den Beslutning, der sidst blev tagen, at der ved Fjernbaneanlægget skulde sørges for det indre Sylland, men for at fyldestgjøre denne paa en bedre Maade. De to modstridende Interesser, den hele gennemgaaende Fart og Om sorgen for det vestlige Terrain, kunde nemlig begge fuldstændig tilfredsstilles ved at vælge Linien fra Horsens over Torrib til Narhuus og derfra en Sidebane til Silkeborg. Det er denne Linie, Lovudkastet indeholder, og som jeg selvfølgelig skal holde paa. Jeg skal holde paa den, fordi den tilveiebringer den nærmeste og bedste Forbindelse mellem Bjerne Narhuus, Horsens og Veile, og tillige den bedste Linie for Alt, hvad der ligger Nord for Narhuus og Syd for Veile, og fordi den tillige er den billigste Linie at anlægge paa dette Strøg. Af alle de Argumenter, som herfor ere anførte, skal jeg — fordi det eneste ærede Medlem, der har fremført det, ikke syntes at finde saamange Dren, som han fortjente. — kun gjen tage, at der her ikke alene er Spørgsmaal om Anlægs- og Driftsomkostninger, men om Bekostningerne for alle dem, der benytte Fjernbanen. Det er for enhver Person, for enhver Kollt Varer og for ethvert Kreatur, der skal transporteres ad Fjernbanen, en ikke ubetydelig Udgift, der skal betales for hver Mtil, Veien forlænges. Man kan ingenlunde, som den ærede Ordfører sidst anførte, væsentlig see paa de lokale Interesser, men man maa see paa Fjernbanens Betydning som Led i det hele System, og dens Betydning for hele Befolkningen, for alle de Personer og alt det Gods,

for hvis Skyld Fjernbanen er til, og man bør derfor ikke uden tilstrækkelig Grund gjøre en Omvei, thi det er en Skat, som alle de, der boe Nord for Narhuus, f. Ex. Alle, der gjennem Fjernbanen bringes ind i Fjernbanesystemet, maae betale til dem, der boe paa dette smalle Belte. Uden derfor i mindste Maade at miskjende dette Beltes Betydning, maa man dog erindre, at det ogsaa er Menneker, der boe udenfor det, og at man ikke uden Nødvendighed skal lade dem betale en ikke ubetydelig Afgift til disse lokale Interesser for hver Mtil længere, som de komme til at kjøre eller bringe deres Varer eller Kreaturer. Medens denne Linie tillige har den store Fordeel, at den gaar igjennem frugtbare og de bedst befolkede Egne, altsaa de Egne, for hvilke Fjernbanen kan gjøre den meste Nytte, og af hvilke Fjernbanen kan trække den meste Fordeel — thi begge Dele falde sammen — vil paa den anden Side en Fjernbane fra Narhuus til Silkeborg bedst fyldestgjøre de vestlige Interesser, de Interesser, der betegnes ved Gudenaadalen, og det af den Grund, at Silkeborg er det eneste Punkt i hele dette lange Dalstrøg, hvori der har kunnet danne sig en Kjøbstad, og tillige er det vestligste Punkt, hvori endeel Veie forene sig fra det Indre af Landet, som derigjennem kunde bringes ind i Fjernbanenettet. En direkte Bane — det er temmelig uegentligt at kalde det en Sidebane — fra Narhuus til Silkeborg kommer altsaa Gudenaadalen, kommer det Midterste af Sylland tilgode paa den fordeeltigste Maade, hvorpaa det kan opnaaes, og ved den bliver det hele Veisystem omkring Silkeborg, der deels allerede er fuldført, deels vil blive fuldført, inddraget i Fjernbanenettet. Saaledes vil, ikke blot for at tage det, som ligger nærmest, Herning, som er den frugtbareste Deel af denne Egn, men ogsaa de længere fraliggende Steder i det vestlige Sylland ved at naae Silkeborg have naaet det hele Fjernbanesystem. Jeg troer altsaa, at det er den Maade, hvorpaa de modstaaende Interesser bedst fyldestgjøres, idet enhver fyldestgjøres fuldstændig, og uagtet det, naar man ikke blot regner Anlægskapitalen, men tillige Driftsomkostningerne, ganske vist er en bethdelig Kapital, hvorom der er Spørgsmaal, maa det dog erindres, at denne Kapital